

Udvalget skjønner dog ikke, at denne Overtigt er tilstrækkelig til at begrunde Vedtagelsen af det forelagte Lovudkast. Thi dels veed man endnu ikke, hvor stor en Del af den forventede Underbalance der vil blive dækket ved Rigsraadets egne Beslutninger, dels veed man ikke, hvorvidt Rigsraadet vil gaae ind paa Bevillingen af saa store Udgifter, som i Overflaget opført.

Dertil kommer, at Udvalget af forrige Aars Høst indeholder en særlig Opfordring til, om muligt, at bringe det til, at den extraordinære Krigsskat i det forestaaende Finantsaar undgaaes, eller i det Mindste nedsettes til det mindst mulige Beløb. Finantsministeren har i et Møde, som han i den Anledning har haft med Udvalget, tiltraadt denne Betragtning og erklæret, at han af Hensyn hertil saavel som til, at Krigsskatten for 1864—65 i Sylland først vil blive opkrævet i dette Aar, vilde være villig til at indrømme en Nedsættelse i det begjærede Skattebeløb til det Halve, og til at ændre Skatteterminen saaledes, at Skatten først blev at indbetale i Statskassen ved Udgangen af Calenderaaret 1866. Udvalget finder, at denne Imødekommen fra Finantsministeriets Side fortjener megen Anerkjendelse, og betvivler ikke, at Landet paa denne Maade vilde kunne bære Skatten, men seer sig dog ikke istand til at anbefale Lovudkastets Vedtagelse under de nu givne Forhold. Det kan nemlig endnu ikke med tilstrækkelig Sikkerhed skjønnes, at Skatten i det forestaaende Finantsaar er nødvendig; i ethvert Tilfælde er det aldeles usikkert, med hvor stort Beløb den vil behøve at opkræves, og navnlig, om ikke den Halvdel, hvormed Finantsministeren har erklæret at ville være tilfreds, er mere, end der, naar en definitiv Overtigt over Balancen imellem Indtægt og Udgift kan have, vil udfordres; og under saadanne Forhold vilde det efter Udvalgets Mening ikke være rigtigt at vedtage Lovudkastet.

Undertegnede Medlemmer (H. Hansen, S. A. Hansen og Kjær) maae foruden de i det Foregaaende anførte Grunde imod at vedtage Lovudkastet stille den Betragtning i Spidsen for vor Modstand mod samme, at vi ikke kunne

erkjende Rigsraadets Berettigelse til at bevilge Udgifter for Kongeriget alene, og, at vi derfor ikke kunne tilraade Rigsdagen at udskrive en Skat, om hvis Anvendelse man paatænker at lade Rigsraadet tage Beslutning.

Da Thinget imidlertid kunde finde, at de anførte Grunde ikke have saa megen Vægt som de, der tale for at vedtage Lovudkastet, har Udvalget gennemgaaet Lovudkastets enkelte Paragrapher, og skal nu meddele de Bemærkninger, hvortil disse give Anledning.

Lovudkastet er i det Hele affattet efter det Lovudkast, som ifjor blev vedtaget af Folkethinget; Udvalget har foretaget en ny Overveielse af Hovedgrundsætningerne i det, men har i ingen Henseende fundet Anledning til at afvige fra det, som Folkethinget ifjor vedtog. Særligt har Udvalget ved den Debat, som ifjor fandt Sted i Landstthinget, fundet Anledning til paany at prøve Spørgsmaalet om Skattecommissairens Udnævnelse. Men denne Prøvelse har kun ledet til at styrke Udvalgets Overbevisning om det Tilraadelige i at kalde denne Institution tillive, og idetmindste lade den bestaae i nogle Aar, forsaavidt som Statskassen i længere Tid skulde komme til at trænge til Skatten. Thi den vil i en væsentlig Grad fremme den ensartede Anvendelse og den rette Forstaaelse af Loven, der, som Erfaring har vist, paa mange Steder misforstaaes af Vigningscommissionerne, og Skattecommissairenes Arbejde vil være et fra Begyndelsen uundværligt Hjælpemiddel til efterhaanden at fjerne de Ulemper, der maae være en Følge af, at det har været umuligt ved Lovens Affattelse at tage Hensyn til en Mængde locale Forhold. Frykten for, at denne Institution skulde blive besværlig, taber sig ganske ved en calculatorisk Dpgjørelse af de ved den foraarlagte Udgifter; disse ere af aldeles forsvindende Størrelse imod de Beløb, som Staten vil indbringe, og vi have ingen anden Skat, som det vil koste Mindre at paaligne eller opkræve.

Maaskee vilde det endog være rigtigt at tilføje, at Finantsministeren foruden det i § 10 omhandlede Møde af Rjbstædernes Skattecommissaire, ogsaa bør foranstalte afholdt et Møde af Amtmændene, for at virke hen til,